

Имава три вѣсти еднично в понеделник, среда и петък.

АВОНАМЕНТА Б:
Годишно 150 лв., 1/2-год. 80 лв., 3-месечно 45 лв.

Авонамента започва на всеки 1-во число от месеца. — Липати предлагата

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.
Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите са:
За в. сантиметр 2-50 лв. за годишна, веднъж, неколкократно 1-30 лв. за еднократно; баланси, дрешни, циркулари и пр. от 1-50 лева; реклами на търговски и индустриални фирми 10 лв.

Всичко, що се отнася до вестника се адресира до: "Търгов.-Промислената Защита", Варна, "Вончак" 8.

Банка за Народенъ Кредитъ

Banque de Crédit National

Капиталъ 15,000,000 л. напълно внесень

Основана съ участието на

Народното Осигурително Д-во „БЛНАВЪ“ — София

Централа София — Клонове: Варна — Бургазъ

Телеграфически адресъ: КРЕДИОНАЛЪ.

Банката скотира полици, приема влогове съ кооперативно участие въ печалбитъ, издава спестовни книжки, открива текущи сметки,

2—2 **Всѣкакви банкови операции.**

ПЛОВДИВСКА ПОПУЛЯРНА БАНКА

ГР. ПЛОВДИВЪ

Кооперативно Сдружение за Кредитъ и Доставка
Основана на 1 Деномври 1913 год.

Положение на 31 мартъ 1926 г.

1) Капиталъ напълно внесень лв. 20,112,190.—
Резерви лв. 6,935,666.41

Всичко капиталъ и резерви лв. 27,347,856.41

2) Влогове срочни и безсрочни лв. 23,916,859.75

3) Членове 2887 души.

Банката има кореспонденти въ всички градове и по голѣми села въ царството.

2—2 Телефонъ № 227

П. Д. Паприновски — Шелменетъ.

„Забравени“

Въ в. „Правда“ бѣхме прочели писмо отъ И. С. Т., надъ което е поставено горното заглавие.

Въ края на това писмо четемъ апела, който свързва съ думитъ:

„Погрижете се за нашия поминъкъ, инакъ ние ще трѣбва да разбѣгаме по четеритъ страни на свѣта немилни и недраги!“

Апела вивира Малко Търново съ неговото 5 хилядно население. Той, апела, има за целъ да обърне вниманието на обществото и на мѣрдаватитъ хора, начело на управлението на държавата върху не много отдавнашното минало на гр. Малко Търново и историческата роля, която му бѣ опрѣдѣлена презъ мрачните врѣмена да играе, като централно мѣсто помежду едно чисто българско 50 хилядно население на повече отъ 25 до 30 български села, когато, обаче, макаръ и подъ агариянска власт, макаръ и подъ робски хомотъ, той се е чувствувалъ по добръ политически и общественно организиранъ, а и особено за живота си стопански и икономически обезвѣденъ, нежели сега, когато е политически свободенъ,

оглопански осакатенъ и икономически сломенъ, икономически — нека подчертаемъ — така навадъ изостава, че, за поминъка си, населението, що населява самия градъ, е заставено или — още следъ малки усилия и неополуки въ това, за което се моли — ще бжде наставено да се разпелѣ по четеритъ страни на свѣта да дири поминъкъ и по честитъ животъ.

Мислимъ, не е добра държавна политика таа, която, съ недоглеждане или съ съзнателно вдигане ръце отъ грижитъ за едно население, изоставя това последното да се разпелѣва по четеритъ страни на свѣта, защото поминъкътъ му е мѣченъ и то защото е лишено отъ най сѣщественото условие и най цѣнното сръдство за таа нужда — защото нѣма явни съобщения, за да го доближатъ до пивѣтени дебюшета, които ще му създадѣтъ условия за поминъкъ.

А като хвърлимъ погледъ на много по отдавнашното минало на Малко Търново — когато въ духовното пробуждане и българското съзнание на тогавашната му интеллигенция бѣ повиканъ отъ сѣд-

бинитъ народни да изиграе историческата роля на просветителъ и будителъ на народното съзнание до Ергене и Марица на югъ, до Разватъ и Черното море на изтокъ, до Бургазъ*) и цѣлата Хесакля на сѣверъ и западъ; като хвърлимъ погледъ, повтаряме, на това негово по отдавнашно минало и на доотейно за врѣмето си изиграва историческа роля отъ неговата родолюбива интеллигенция, ще видимъ и разберемъ, че той и неговото бѣдотворещо население, по голѣми исторически заслуги има право на по-добро зачитане на нуждитъ му, има право на по-инакво третиране и поимание отъ държавата — има право на една много по добра участъ отъ таа дора, за която то, въ простирание ръце, въ молби и плачове непрекъснати отъ освобождението си насамъ, се домогва.

Но нека оставимъ на страна миналото на Малко Търново, нека забравимъ онова, което неговата будна и съ българско съзнание на врѣмето си интеллигенция е направила за народното пробуждане и свѣтаване. Най-после и законитъ на икономиката и условията за поминъка не се поддаватъ на, нито се и създаватъ съ сантименталности, съ състрадание и платонизмъ. Тѣ, законитъ на икономиката, обаче, изискватъ мѣстни условия тъкмо такива, които най-много изобилствуватъ въ и около Малко Търново, но които всѣки прѣнебрегва само по една единствена причина, че Малко Търново е изоставено или забравено отъ държавата — предоставено е, изключително, на собствената си сѣдба. Едно единствено нѣщо, въ редъ години искано отъ него бѣ и е: построяването шосето Бургазъ—Малко Търново, но и това, и толкова малкото искано отъ държавата, тя не го направи, не го даде. Не го направи и не го даде, не защото нѣма съзнанието, че, като се построи едно явни съобщение, то донася благодарственоостъ за мѣстнитъ населения, а защото единъ лошъ гений напѣтва у насъ разума и ржководи общественната мисль. Той лошъ гений вдъхновява дѣлата и на организъ на държавата. Отъ тоя пакостенъ ржководенъ духъ страда Малко Търново и неговитъ „тучни“ пасища, неговитъ „обширни“ гори, неговитъ „буйни“ води, неговитъ „сжжии“ мраморни залежи, неговитъ „непрочучени“ подземни и надземни богатства, състоящи въ

желязип, медни и други руди, неговитъ безбройни стада не представляватъ за никого и предъ никого и най-малката ценностъ. Той лошъ гений, той скверенъ духъ е партизанството. По партизански внушения, по егостични разчети, начнатото предъ войната шосе Бургазъ — М. Търново не се е построило; не се предвижда и кога ще може да се построи. Населението, нѣмоцно да прѣодолява лишенията си, непрестава да се прѣска по четеритъ страни на свѣта — М. Търново се обезлюдва.

Въ интересъ ли е на държавата Малко Търново да се залича и да остане на мѣстото си единъ жалкъ споменъ на едно оелище, което и поради даровитъ на природата, която го окржава, и поради поринитъ на дейната му интеллигенция, и поради условията за всѣкаква стопанска предприемчивостъ, заслужва противното: да се оживи, да се уголѣми, да остане мѣстото на богатъ, мѣсто на честитъ стопански животъ и съ тѣя цѣлности да е една общественна и политическа твърдина за България на нейната источна и южна граница, да е по сигуренъ етапъ за по-нататъшно културно и национално проникване. Отъ това и дебюшетата при Черно море, и цѣла България ще спечелятъ най-много. Дори, ако само дѣйствиелитъ въковни дѣбови и букови гори въ околността на М. Търново се пригодятъ на една модерна индустрия и рационална търговска експлоатация, за десетк години ще има дебюшетата и държавата да извличатъ голѣми ползи. Ако Малко Търново се издигне като индустриеленъ центръ, за какъвто го вочатъ изобилнитъ му водни двигатели сили, бждащата му електрификация и природнитъ му подземни и надземни богатства; ако въ него се развиятъ всички ония овоци и растителни култури, за които благоприятствуватъ вѣчкитъ му климатически и почвени условия; ако държавата разбере, че не оамо явнища сж нуждни на Малко Търново, а още и други много улеснения за да се утилизира природнитъ му богатства и България да има единъ бѣлжипъ цѣлтущъ градъ подъ политъ на Странджа, тя ще почне и трѣбва да почне отъ цѣрвитъ дребни искания и нужди на М. Търново и не ще и не трѣбва да опира отъ да навършва всичко, що навискватъ нуждитъ и условията за достигането на желанното високо процѣтване.

Не желае ли държавата да направи и добръ приносъ на себе си; не разбере ли въ

плющитъ нужди на М. Търново, добре е да се каже на жажлущитъ — кой кадѣто намѣри, да си потърси щастие то. Но това ще е... уникумъ въ историята на света.

Грижитъ за младежта.

Въ полето на хуманитарността има много благодарни задачи, които могатъ да се изпълняватъ не само за личното добро на известни членове отъ общественитъ маси, а и за особенно голѣмото добро на самитъ тѣя общества — и на самата страна.

Ако се намира сила и величина на енергия да се устроятъ спортни дружества за физическо развитие и заздравяване на младежта; ако се намира воля и похвална инициатива за устрояване на общества за развлечения и веселия; ако не липсва още напълно духътъ на обаяние за морална взаимноагримла и поддържането душата въ християнска чистота, това значи, че въ днешнитъ общества могатъ да се намѣратъ още неизхабени сили и пламенна енергия, които да се повикатъ на грижитъ надъ младежта и въ една друга насока, за която до сега не се е мисляло, макаръ, че врѣмето, живота и нуждата е подѣщала общественитъ маси много отдавна.

Думата е за малкитъ момченца и момиченца, които образуватъ тѣя наречената дребна „гаменария“, у които се затриватъ и за вѣчно загиватъ много голѣми добродетели, много драги и ценни качества, много таланти, единствено, защото беднитъ имъ родители не сж били въ състояние да ги изнесеть отъ тинята на покварата, а обществото е гледало на живота имъ, на растенето имъ и на оформяването имъ като личности и граждани съ апатия, съ безгрижие, съ пренебрежение — отритвало ги е.

По улицитъ, по стагдетъ, около банитъ, около халитъ и на всѣки жглецъ въ градъ, ние ще видете тѣли отъ малки момченца да подосиркватъ да додочкатъ, да крещатъ, да се псуватъ едно-друго или да псуватъ другито, да пушатъ цигари, да се най-безобразно боричкатъ, да хвърлятъ намани да чупятъ джамове и често да следватъ жертви на наивността и на недоглеждността да вършатъ апашлъкъ. Отъ година на година тѣхното число се уголѣнява, съобразно съ това, уголѣнява се и развалата и престѣпността. Тоя елементъ е най-пригодния за култивиранието на развалени граждани и престѣпници.

И забелѣжете, че това сж хора още деца — отъ 10 до 16 и 17 години, които не само бѣгатъ отъ училищата, но се надпреварватъ кое повече камѣни да хвърли върху училището и кое повече негови проворци да счупи; или кое повече дворове и овошки да нападне и да ги обере.

А истината е, че на повечето отъ тѣхъ майкитъ и бацитъ имъ не сж въ състояние да упражняватъ надзоръ и да ги обуздаватъ, защото главната имъ днешна грижа е да търсятъ хлѣбъ далечъ отъ града — на лозето си, на нивата, на

*) Първитъ български свещеникъ и първитъ български учител въ Бургазъ бѣха отъ М. Търново родомъ и тамъ изобразени на български.

ПРОИЗВЕДЕНИЯТА
на
АВРАМЪ М. ЧАЛЪОВСКИ
Бургавъ - София
халва, бисквити, шоколадъ, какао, бомбони
сж по-скъпи, защото по качество сж по добри отъ
2-2 всички други.

Компидитно Дружество „ФЕРМЕТАЛЪ“
на
Пан. Х. Ивановъ & С-ие
София, ул. Бр. Миладинови 8
Телегр. адресъ: Ферметалъ Телефонъ № 580
Най-изнесно доставя и продава отъ склада разни видове

1. Желъза за бетонъ и греди желъзни.
2. Желъза и стомани: обли, плоски, квадратни и фасонни.
3. Метали: цинкъ, олово, калай, мѣдъ, антимонъ и композициии.
4. Ламарки: черни и поцинковани отъ 1/4 до 20 м. м. дебелина.
5. Трѣби: стоманени, желъзни и галванизиранни.
6. Прибори за трѣбни инсталации: фитинги, кранове, арматури и др.
7. Чугунъ: за лезрия, чугунени трѣби, пѣчки, плочи за пѣчки и пурни.
8. Пирони (гвозден): отъ равни голѣмини.
9. Тель: желъзна, поцинкована и помесингована.
10. Бурни: гайки, нитове, клинци (гвозден за добитѣкъ) и подкови.
11. Чукове: брадви, тесли, кирки, лопати, мотки лемежи и др.

кошарата и въ полето при добитѣкъ; на фабриката и т. н., когато безнадзорнитѣ имъ деца се скитосватъ по улицитѣ и сѣждатъ.

Това е една епидемия на врѣмето, както всички епидемии, за които благоприятствуватъ почвѣнитѣ условия. То е началото на епидемията на аморалността, на отчуждаването отъ обществената солидарностъ, на безотечествеността, които докарватъ до конспиративността, до кръвната мѣстъ и до разрушительството на всички създадени отъ културата и отъ човешкия гений.

Всѣка епидемия е лечима и излечима, щомъ се взематъ лечителни мѣрки на врѣме. И тая епидемия не е отъ нелечимитѣ и неизлечимитѣ и особено за ония деца младежи, които, по непригодностъ на сѣдбата си, като изоставени отъ беднитѣ си родители, влѣкътъ се подиръ природно равналетитѣ си или домашно покоаренитѣ си другарчета, нагазватъ въ тинята на гаменарията и отъ тамъ отиватъ въ провала. Не искаме да трѣиме примѣри на подобно лечение въ други държави въ други чужди намъ по духъ, кръвъ и плътъ страни. Ще посочимъ такъвъ единъ примѣръ въ Загребъ (Хърватско). Отъ 1902 година тамъ има съставено едно дружество подъ название „Hrvatski Radica“, задачата на което е да помага на беднитѣ деца въ всѣко едно отношение, но, най-главно да ги отведемъ отъ улицата, да ги нарежда на добра и полезна работа и на всѣко дете, по наклонноститѣ и талантитѣ му природни, да му даде насока добра въ живота. Основател на това дружество е dr. Luka Senjak. Дружеството проучва, пребира и настанява на работа при търговци, индустриалци и занаятчии, както казахме, деца изключително бедни отъ 13 до 16 години, изключително. До сега спасило е отъ опаснитѣ пѣтица на влопването и равналата 9,500 и повече подобни деца. Отъ тѣхъ вече има голѣми търговци, добри индустриалци и занаятчии, твърде полезна обществени дебци и учени по разни отрасли на науката и занаятите, ващото съ настаняването на работа, до като въ тия деца не е било напълно проявлено влопването и кошарата

не е била завладѣла душитѣ имъ, за тѣхъ сж били открити перспективитѣ за летежъ къмъ онова, къмъ което ги е влѣкла тѣхната естествена наклонностъ и дарованията имъ. И така, въ равностойние на 24 години Хърватско, предимно Загребъ, се е отървало отъ 9,500 — това е една цела армия — равналена хора, поставило ги е въ единъ правъ пѣтъ на полезна дейностъ и създадо е една цела армия отъ граждани, които гредятъ неговитѣ добротестини.

Можно ли ще е, лошо ли ще бѣде за тия, що отделятъ толкова много сили и енергия и що проявяватъ такава силна воля и такава похвална ревностъ въ създаването дружествна за равни забави и веселии, да отделятъ малки сили и енергия и съ една по добра воля и похвална ревностъ за създаването на едно подобно дружество и въ нашата земя, намножена съ дребна и поправима още гаменария? Въ свързка съ дружеството за престъжността едно подобно дружество ще принесе голѣми заслуги на страната. Върб.

Бургавъ като курортъ.

I.

„Когато Богъ дава, Той не пита чий синъ си и коя водишь“, казва подумната.

Покрай всичкитѣ добрини, съ които Богъ и природата сж дарили гр. Бургавъ за да бѣде той градъ въ ролити на първостепененъ търговски центъръ, Богъ и природата го сж окръжили и съ условия да бѣде и центъръ съ голѣми предимства за добивателна и обработвателна промишленостъ, въ особености за добивателната рибна промишленостъ, като центъръ, като средоточно мѣсто, около което тая промишленостъ се е развила и заради която държавата изразходва и ще изразходва десетки милиони за въдигането на специално рибарско училище и съредоточаването на всичкия нейнъ равной тѣкмо въ това средоточно мѣсто. И съ това той, гр. Бургавъ надвишала всички крайморски и крайдунавски градове. Но ведно съ всичкитѣ тия божий и природни дарения, Бургавъ притежава и всички рѣдко добри условия да се оформи и като градъ курортенъ.

**

Въ „Бургавска Поща“ прочетѣхме едно подлистниче пропито отъ остаръ сарказмъ срещу бургавци и особено срещу бургавскитѣ търговци, че не се интересоватъ за нищо вънъ отъ канторитѣ си, а проходящитѣ и приходящитѣ „софиянци“, които търсели курортни почивки въ градътѣ имъ, били оставени на произвола на неободанитѣ инсекти — комаритѣ и дървеницитѣ — които безжалостно ги жидели и хапели — даже превъ чоранитѣ, а дори и превъ панталонитѣ. Наистина, безжалостни сж тия инсекти и оплакванията на фейлетониста до нѣкаде сж основателни; но кого би трѣбвало той да изобличава и отъ кого да се тѣжи и — ващо той хвърля главната вина върху търгонцитѣ? — тѣ вършатъ своето дѣло, въдигатъ градътѣ си като търговски и стопански центъръ, съ това тѣхния дѣлътъ и мислата имъ сж свършени. Така мислитѣ ние. А за курорта, за пречистването на града отъ комаритѣ и другитѣ инсекти, това е дѣлътъ и службата на други хора, къмъ които пострадалия фейлетонистъ не е мислялъ да се адресира само по навикътѣ, общия навикъ: да се говори, че за всѣко зло виновника е търговецъ — ако не е търговецъ светътъ ще живѣе като въ Едема — нѣма да има комари, дървеници, бѣлки, въшки, които не даватъ покой на курортиста „софиянецъ“, дошълъ да си отдѣхне за тричетури или повече дни и ноци въ курорта Бургавъ.

Вѣрното и истинското положение — съ всичкитѣ притежавани и окръжаващи Бургавъ условия, за които вече споменахме — той градъ днесъ ва днесъ не е курортенъ, нито нѣкога е обявявалъ за такъвъ. Той е само на пѣтицата за курортитѣ Месемврия и Сопополъ. Да, и на пѣтицата за минералнитѣ бани (лѣждитѣ), за които понасятъкъ ще говоримъ. Той само посреща и въпраща курортиститѣ за една, втория или третия курортъ. Задържачитѣ се въ него, като въ почивна станция, сж твърде малко. И задържатъ се въ него повечето такива посетители, които наредъ съ приятното ще използватъ и полезното, т. е. които наедно съ почивката, иматъ да уреждатъ и въпроси отъ търговски характеръ — да си вършатъ и спекулата. Като курортенъ градъ той не е популяренъ даже за средитѣ на своето мѣстно население, та и въ вдровословното състояние, въ което се намира, едва ли може да бѣде градъ за курортъ. Неговото население въ десеттехъ си десети е хиниязирано, а едната му десета е алкохолизирана и така се държи срещу малариата. Между тия, които управляваха той градъ още отъ времената на румелийскитѣ управления а до скоро — отъ които зависеше градътѣ да добие не само едно по-особено благоустройство и красота, но и едно свършенство въ хигиената (като малко градче той почна да се застроява и да расте на ширъ и дължъ при едни особено е годни условия и егоди да се потуши всѣка негова нехигиенностъ), което да му осигури преимушествата и на едни отъдичевъ курортъ, между тия, именно, управляющитѣ бѣше се вмѣквалъ лощия нравъ да вършатъ и мислятъ повече за себе си, а за ползата — за благоустройството, красота и хигиенността на градътѣ си по-малко или никакъ не мислеха и не вадиха. И градътѣ е, като че ли заслужено, съ репутацията на нехигиененъ, въ вѣкъ спон частъ непроходимо каленъ и не привлекателъ благоустройственъ.

Ето ващо почтенния авторъ на фейлетончето погрешно титулува гр. Бургавъ като курортъ и неоснователно се ад-

ресира съ лютия си сарказмъ къмъ бургавскитѣ търговци — тѣ не сж отговорни за грѣхотѣ на ония, които мислеха какъ да използватъ управленията на града за себе си, а за него нищо не мислеха и нищо не вършеха за да го преобърнатъ едновременно и въ единъ съвремененъ модеренъ градъ съ благоустройство и хигиена привлекателенъ.

При едно желание да стане курортенъ градъ съ всички предимства предъ всички други крайморски курортни градове, обаче, Бургавъ има редкитѣ условия, съ които Богъ, природата и невиделицата го е дарила и окръжила: Хубавото море и красивата възвишеностъ на источната му страна, които се милуватъ и освежаватъ отъ прохладниятъ и чистъ вѣдудхъ отъ Стара-планина — източно — и отъ Странджа-планина — южно — съ прелеститѣ си и днесъ сж обектъ на не гѣи ограничено използване за тая потребба отъ бургавското население. Ако тѣ се спретнатъ, ако се валесатъ и добре окрасятъ и ако се обезвредятъ отъ влиянието на блатата, варненския курортъ, ако не бледнѣе предъ Бургавъ, ще има единъ голѣмъ съперникъ.

Държавното горско стопанство „Тича.“ *)

Вековнитѣ гори въ „Лонгова“ и „Коджа-Балканъ“ отъ нѣколко години се експлоатиратъ отъ държавното горско стопанство „Тича“. Въ помощъ на стопанството сж дадени нѣколко хиляди трудоваци, които приготвяватъ траверси, минни подпори и други материали за държавнитѣ предприятия, а ва сваря се приготвяватъ: бѣчварски дѣски, бѣчстовъ материалъ, дърва за горене и дървени въглища. Тукъ държавата е вложила милиони левове въ инвентаръ: теснолинейки, добитѣкъ, кола, машини, сгради и др. Производството на стопанството възлиза на стотици милиона лева. Но върху това колосално държавно предприятие изглежда, че малко се мисли, или никакъ не се мисли мисаръ, че поиѣкога случайно се спожда отъ министри и депутати. Неможе човекъ да си обясни какъ такава голѣмо държавно богатство може да се остави безъ сериозно проучване, вещь ржководство и авторитетно управление. До като въ управлението на шина „Перникъ“ има дузина инженери, техници и вещи по минното дѣло хора, а напоследѣтъ управлението ѣ е поверено на управителенъ съветъ съ своитѣ постоянни делегати, тукъ това колосално държавно предприятие се ржководи отъ хора безъ специална подготовка. А това милиардно държавно богатство заслужава по-сериозно внимание, защото то може да съперничи на перникския басейнъ.

Долавя се, че назначението на стопанство Тича е да приготвява материали за държавнитѣ предприятия — желѣзницитѣ, минитѣ и равнитѣ дърводѣлски работилници, а покрай това, да набавя дърва за гориво на държавнитѣ учреждения и чиновницитѣ. Тоя ли е ржководния принципъ на стопанството „Тича“? Ако се отговори утвърдително явна се въпроса: зава ли се принципа? Вѣрно е, че произведенитѣ траверси, минни подпори и материалитѣ нужни за държавнитѣ предприятия отиватъ по назначението си. Какво става обаче съ дървата за горене, едно отъ най-голѣмитѣ пера на стопанството, отиватъ ли тѣ по предназначението си? (Стопанството произ-

вежда годишно 100—150,000 куб. метра дърва за горене, тѣхната цѣна опрѣдѣля периодически „стопански съветъ“, състоющъ се отъ управителя на стопанството и нѣколко чиновници при сѣщото, тия цѣни се обявяватъ въ държавенъ вестникъ и слѣдъ това се подканватъ равнитѣ държавни учреждения да побързватъ съ порѣчитѣ си, като предварително внесетъ въ Нар. Банка стойността на порѣчанитѣ дърва. По явности цѣни стопанството продава дърва и на пост. комисии и общинитѣ, но по чисто формални причини много отъ държавнитѣ и други учреждения немогатъ да внесатъ нужната за дърва сума и поради това оставатъ да дирятъ дърва тогава, когато се отстранятъ тия причини, а тогава обикновено дърва стопанството нѣма. При сегашния редъ — предварително внесане стойността на дървата — чиновницитѣ да си набавятъ естени дърва отъ стопанството е рѣдкостъ. Промена въ редъта на изплащане дървата се налага.

Стопанството Тича е предъ всичко държавно учреждение като такова то трѣбва да задоволи първомъ нуждитѣ на държавнитѣ учреждения и на държавнитѣ чиновници; то трѣбва да вземе подъ своя закрила и валидитѣ и сирацитѣ отъ дветѣ войни, приютитѣ, старопиталищата и сиропиталищата. Разполага ли съ повече дърва и материали стопанството магатъ да се задоволяватъ нуждитѣ тогава на общини и други учреждения. Тѣхъ схващайки назначението на държавното стопанство Тича, ние питаме: Задоволены ли сж нуждитѣ на изброенитѣ учреждения и лица или ако не сж — ще се задоволятъ ли? Отговорътъ, ни е: не сж задоволены и нѣма да се задоволятъ. Не е ли смѣшно: държавно учреждение, мажнотъ е окръжния авторъ въ Варна, да си набави дърва чрезъ търсъ по баснословна цѣна 620 лева куб. метръ, а стопанството да продава дърва на разни кооперации по 320 лева тонътъ. Не е ли възмутително членомѣтъ на кооперациитѣ които въ болшинството си сж замощни хора, да получаватъ отъ стопанството дърва по 320 лева тонътъ, а чиновничеството въ Варна да дири дърва на тримесечно изплащане като предлагатъ по 620—630 лева за тонъ дърва? Какво е назначението на стопанството? Тоя въпросъ завадатъ мновина чиновници отъ Русе, Пловдивъ, Плевенъ, Бургавъ, София и другаде, дѣто дървата се продаватъ съ антемарски веани на баснословно високи цѣни и на него трѣбва да се отговори. 5-ю №. 4.

По поводъ наредбата за тарифата на Параходнитѣ Агенти съставена отъ Б. Д. Желъ и при-станица.

По поводъ публикуваното съобщение въ брой 785 отъ вѣстника Ви, ва нѣкаква наредба тарифа на параходни агенти — Представителството на Търгов. Параходни Агенти въ Варна дължи да съобща, че то не е приемало, нито ще приеме въпросната наредба, тѣй като Тър. Парах. Агенти не сж подчинени на Б. Д. Ж. и П. и, че послѣдната не е компетентна да регулира отношенията между изпращачи, получатели и Парах. Агенти.

Отношенията между изпращача (Параходъ Дѣло) изпращача и получателя се регулиратъ чрезъ коносамента, въ който сж наброени всички цѣна и задѣжания, а въ основата си коносамента е договорно отношение съгласно приетитѣ принципи въ Търг. Законъ 283 и Договоритѣ 3. за Морската Тър-

*) Давне мѣсто на настоящето като запазило въ него пълно става а правопаса въ автора му. Ред.

говия, Международни Законо-
подложения и Търговски Кон-
венции и които отношения не
могат да бъдат нито огра-
ничавани нито направлявани
сз наредби.

Търгов. Пароходни Аген-
ти сз прѣдставители на чуж-
дестранни пароходни Д-ва сз
вадължения да съблюдават из-
пълнението на поетитѣ вадъл-
жения по коносаментата отъ все-
чки заинтересовани с т р а н и.
Слѣдъ разтоварването на сто-
ката до момента на прѣдаване-
то и въ магазинитѣ на митни-
цата, става подъ наше наблю-
дение, наши жѣрии и наши от-
говорности и за да се изнесе
стоката отъ митницата, паро-
ходнитѣ агенти сж единственитѣ,
които могат да издадатъ
delivery order (ордеръ за пре-
даване).

Вмешателството на когото и
да е — то е поемане на една
голяма отговорност — рискъ,
защото това нарушава условията
на коносаментитѣ, а непо-
срѣдствено всички законополо-
жения сздадени чрѣвъ него,
въ който случай отнема ни се
възможността да бдимъ за из-
пълнението на вадълженията
поети отъ заинтересованитѣ
страна спрѣмо пароходнитѣ Д-ва
и истражача, като намъ се пре-
чи да съберемъ суми дължими
за рамбурси, навла, такси, гло-
би по неправилно обявени сто-
ки, депозити, слѣдени такси,
депозити по Генерална и Частич-
на Аварии, такси по разтов. на
тѣжести, уеигуровки и пр. и
пр., както и да съблюдаваме
за правилното предаване на сто-
ката.

За самата тарифа трѣбва
да се каже, че тя е едно вадълже-
ние и ограничание неоплавае
на никое законоположение ни-
то на 3. въ 3. и Договоритѣ,
нито на 3. въ Мор. Търговия,
нито на Търг. Законъ, нито
на онцъ, въ Подп. въ Крайбръ-
жията и пристанищата, като
сжщеврѣменно нарушава До-
говорнитѣ отношения поети отъ
заинтересовани страни, ето за-
що съобщаваме на всички за-
интересовани, че този който
наруши чрезъ вмшательство
поетитѣ по коносаментата вадъл-
жения ще носи отговорността
за дѣлата си, тѣй като въпрос-
ната наредба не почива на ни-
кое законоположение.

Върховния Администрати-
венъ Сѣдъ сжщо ще има да
каже своята дума по наредба-
та на Гл. Дир. на Жел. и При-
станцищата.

Отъ Прѣдствителството
на Търгов. Пароходни Агенти.

Още когато публикувахме спо-
менатата по горе тарифа за
правлата и възнаграденията на
пароходнитѣ агенти по разто-
варването на стокитѣ отъ па-
раходитѣ, ние бѣхме убедени, че
така тарифа е иработена безъ
участието и безъ знанието на
пароходнитѣ агенти и, че кон-
фликтъ между Дирекцията на
пристанцищата и агентитѣ е не-
минуемъ.

Не знаемъ, какъ е мислила и
на какъвъ правенъ принципъ
се е облягала Дирекцията, ко-
гато е решавала и нарежда-
ла тарифа, а по право, когато
е решавала да наложи на една
страна единъ договоръ, по есте-
ството и характера си, напълно
двустранинъ безъ да вземе ней-
ното съгласие. Вие искате да
наполаунате трудътъ, капитала
и ослугитѣ на едно договорно
лице, какъ е възможно да му
налагате тапи militare единъ
договоръ, отъ който то и ха-
беръ нѣма. Агентитѣ ввявяватъ,
че тѣхнитѣ договорни отноше-
ния сз тѣхнитѣ клиенти про-
изхождатъ отъ съвършено
други договори, обичай и зако-
ни, които при натоварването
на стокитѣ се одобряватъ и
подписватъ отъ всички контра-
генти. Съсемъ другъ е въпро-
са, че такситѣ събирани отъ
агентитѣ сж високи. Той нѣма

нищо общо съ тѣхнитѣ правни
отношения, произтичащи отъ
договоритѣ, обичайтѣ и зако-
нитѣ, които споменуватъ. За да
отстъпятъ отъ правата, които
имъ сж създадени отъ тия пра-
воотношения, нужно е тѣ да
сж преговаряли съ контра-
гентитѣ на пароходнитѣ Д-ства
и да сж отстъпили частъ или
всещѣдо отъ запазенитѣ и га-
рантиранитѣ имъ права — по
взаимно съгласие т. е. да сж
намалили или сж се отказали
отъ такситѣ, които по обичая
и по силата на правото за въз-
награждение ослугитѣ имъ тѣ
получаватъ. Не е компетентенъ,
нито е властенъ нѣкой по свой
произволъ да ми налага възна-
граждението за моитѣ трудѣ и
ослуги, които му правя. Когато
тацитно приема трудътъ ми и
ослугитѣ ми, дълженъ е да ми
плати толкова, съ колкото азъ
ще бѣда доволенъ.

Но съ всичко това, особена
важна и отговорна въ агент-
скитѣ институтъ е функцията
по издаването на ордеръ:

Ordre — повеление, заповедъ,
приказъ, джиро. Кой е властенъ
по търговски или граждански
сѣдѣлки да дава заповеди, рав-
поредби — да джиросува? Кой
другъ може да се мѣси въ тая
частно-правна търговска или
гражданска функция, освенъ
стопанина или законноупълно-
мощения? Това е едно право,
е една функция, която е свър-
зана съ отговорности матери-
ални и морални, функция, ко-
ято никой не може да овурпире,
която легално правно и закон-
но трѣбва да я притежава он-
зи, комуто е възложено да я
навърши или да я изпълни.
Легално-правно и законно сто-
китѣ се пращатъ до агентитѣ
съ възлагае тѣ да ги преда-
дѣтъ или да дадѣтъ заповедъ
кому и при какви условия да
се прѣддѣтъ. Отъ тия прав-
на и законна делегация ще
произтича правото на камари-
тѣ да издаватъ противъ волята
на агента или противъ тая
на истражача и преговача на
стокитѣ да се предадѣтъ на
тоя или они премеачъ? На ос-
нование наредбата на Дирекция-
та ли? Че кой е и каква е Ди-
рекцията въ тия частно тър-
говско-правни или граждан-
ско — правни отношения на
хората? Продавачъ ли е, пре-
говачъ ли е или премеачъ?
Наредбата законъ ли е да уста-
новява подобни отношения? За-
щото само законитѣ е, който
може да установява подобни
права и отношения. Но и зако-
на, като законъ, може — и то
въз основа на правнитѣ прин-
ципи — само да регулира част-
но-правнитѣ отношения — не
и противоправно да отнема отъ
едного легалното частно право
и нелегално да го предава или
възлага другиму, който е нито
въ клинъ, нито въ рѣжава по
търговската или гражданската
вдѣлка. Впрочемъ, явно е, въ-
проса ще се отнесе до Върхов-
ния Административенъ сѣдъ и
той ще каже колко законно е
това прехвърляне правата на
агента върху търговскитѣ ка-
мари и колко правилно е постѣ-
пила Дирекцията като е наре-
дила така за възнаграждение
личния трудъ и ослуги на аген-
титѣ безъ да е изслушала и
тѣхнатата дума и съгласие, ка-
то страна въ тоя двустранинъ
договоръ. Върб.

Състоянието на корабостроител-
ството до юни 1926 год.

Знае се, че английското дру-
жество "Lloyd's Register of Ship-
ping" издава цѣлото светов-
но корабостроене и класифицира
почти всички световни кораби.
То неотдавна обнародва обсто-
йно известие за състоянието на
световното корабостроене за пър-
вото шестмесечие отъ н. г. Най-

важнитѣ съобщения въ това
известие сж тия:

Въ края на юни т. г. е има-
ло въ градежъ изцѣло 512 тър-
говски кораба въ целокупенъ
регистровъ тонажъ 1,970,687
тона бруто, отъ които въ Ве-
лико-Британия и Ирландия 200
за 841,338 тона. Граденето на
нови кораби продължава да от-
стъпва и то съ една равлика
отъ 400 хиляди тона въ сжщо-
то врѣме отъ ланшното съ-
стояние.

Въ Италия се строи само
два парахода, а въ Франция
единъ за повече отъ 30 хиляди
тона.

По родътъ си построенитѣ
кораби сж: съ парна сила 289
съ стоманени, а само 3 съ дър-
вени конструкции; съ моторна
сила стоманени 170, а дървени
2; вътрюплави и мауни стома-
нени 42, а дървена 6. Градежа
отъ дърво се свежда до ми-
нимумъ.

Що се отнася до парната и
моторната предимно (дивелъ-мо-
торната) сила, важно е да се
каже, че употребата на алтер-
нативнитѣ строения непрекъ-
нато навадватъ, толкова по от-
ношение моторнитѣ вътрешни
експлозии. Наистина въ градежъ
имаше: 243 парахода съ 370,594
индикативни конски сили; 39
парахода на турбинна парна
сила съ 399,740 индик. конски
сили; 273 моторни кораба съ
782,216 индик. конски сили.

Слѣдъ Англия (която е по-
строила 139 кораба съ 211,414
индик. конски сили съ алтер-
нативни машини; 17 кораба съ
145,915 инд. конски сили съ
турбинни и 52 кораба съ 278,209
инд. конски сили съ моторна
сила) иде Италия, която по-
строи голѣми кораби (24 съ
119,800 индик. конски сили).

И по-нататкъ равнява се стро-
енето на цистернени кораби съ
голѣми тонажи. Таква кораби
имаше въ строежъ 43 съ 261,218
регистрови тона бруто. Отъ
тѣхъ почти половината се стро-
ятъ въ Велико-Британия, слѣдъ
която иде Холандия, Северна
Америка, Франция и Италия,
отъ които всѣка строи по два
цистернени кораба.

Въ корабостроенето подиръ
Великобритание (дето се каза,
че се строятъ 200 кораба) биятъ
въ очи параходитѣ и моторни-
тѣ кораби на първо мѣсто тия
на Италия на брой 39 кораба
съ 286,000 регистр. тона бруто,
слѣдъ това Холандия съ 88 ко-
раба съ механическа сила отъ
148,245 рег. тона, Франция 34
кораба отъ 153,955 тона. Въ
Северо-Американ. държави се
строятъ 33 кораба съ механи-
ческа сила отъ 117,840 тона, до
като платноходи и мауни се
строятъ 15,000 тона. Въ Русия
е имало въ градежъ 9 парахо-
да отъ 21,000 тона и 3 мотор-
ни кораба отъ 13,000 тона. Въ
мѣничката държава Данцигъ се
отрояше единъ параходъ отъ
107 тона, а единъ моторенъ
корабъ отъ 7100 тона. Отъ
строящитѣ се въ Велико Бри-
тания кораби единъ корабъ отъ
5,918 тона бруто се строеше за
югославияската търговска флота.

Горно-Орѣховския панаиръ

Замолени сме да дадемъ глас-
ностъ на доловеното и ние
съ удоволетвие правимъ това.
Управлението на Г-вия Бъл-
гарски Мостренъ Панаиръ въ
Горна Орѣховица насърчено
отъ отличнитѣ успеси на про-
летния панаиръ прави трескави
приготовления за есенна такъвъ,
който ще се състои отъ 30 Сеп-
тември и ще трае до 10 ок-
томври т. г. По този случай
Управлението публикува след-
ното съобщение:

„Българи отъ всички краища
на България, пригответе се за
българския Мостренъ Панаиръ,
въ който ще бждатъ застъпени:
занаятчийскитѣ, индустриални-

тъ и земеделски произведения,
отъ 30 Септември до 10 Ок-
томври т. г. въ Горна-Орѣхо-
вица. Цѣлти е Българскитѣ ин-
дустриални и занаятчи да по-
кажатъ своитѣ произведения на
широката публика и да изучатъ
нуждитѣ на консумацията и се
собразаватъ съ нея земеделска
и всички другъ производителъ да
намери по добри цени и пазари
за своитѣ произведения.

„Същевременно управлени-
ето на Българския Мостренъ
Панаиръ съобщава на всички
търговски фирми, че досега-
шния чиновникъ при сжщия Г-въ
Коприковъ не е вече та-
къвъ и го лишава отъ правото
да ангажира и представлява
управлението на Панаира.

Тия дни трѣгва г-въ Н.
Ковачевъ пълномощникъ на
Мострениа Панаиръ, който ще
обиколи провинцията и ще по-
сети лично търговскитѣ фир-
ми ва да влѣве въ преговори по
уреждане участието имъ на
есения мостренъ панаиръ.

Къмъ тоя новикъ отъ па-
наирното управление ние мо-
жемъ да прибавимъ, че съзна-
нието у българския производителъ
и стопанинъ твърде много по-
растна ва да цени полнитѣ отъ
тоя родъ панаирно-изложби, че
отъ всички краища на стопан-
ската и производителна родина
ще се стекатъ сега и винаги
ще се стичатъ на тоя единств-
венъ мостренъ панаиръ.

За бурята въ и около Ямболъ.

в. „Тумда“ пише:

„На 29 юлий вечерта надъ
града се разрави силна буря,
която трае отъ 5-25 часа до
5-35 часа.

Бурята се предшествуваше
отъ гъсти градоносни облаци,
които слѣдъ нейното появяване
се разпръснаха.

Съ силни тавъщи, които гра-
да скоро не е виждалъ, тая бу-
ря направи значителни опусто-
шения. — Има съборени огради,
изкъртени дървета и контузени
граждани.

Вънъ отъ града спирепству-
ването на бурята е било сжщо
така силно.

Подъ „Къркларъ-баиръ“ отъ
хармана на единъ старъ тур-
чинъ не е останало нищо дру-
го, освенъ наметената, лѣскава
и кръгла площъ на земята.
Почти сжщото се случило и съ
харманитѣ близо до гарнизон-
ната градина до третия отдѣлъ
на града.

Тамъ върното сжщо било из-
хвърлено отъ харманитѣ наъ
тревата наоколо, а отъ плява-
та не останало нито следа.

По тия хармани, не стига
другото, ами бурята развъсела
и епонитѣ на хората, но така,
че никой не е могълъ съ си-
гурностъ да отдѣли своитѣ отъ
чуждитѣ.

Въ градската градина, освенъ
пречуването на нѣкои клоде
отъ дърветата, бурята е раз-
трошила и разкъсвала гарде-
роба (градниската барана) на
колоездачното дружество „Со-
колъ“.

Новъ световенъ календаръ.

Тия дни заседава въ Женева
една комисия на Обществото на
Народитѣ, която се занимава
съ проучване реформитѣ на ка-
лендара. Въ тая комисия се
ва сжщия римокатолическата
църква, чрезъ Ватикана. Освенъ
това, засжжаватъ се и источно-
православната, както и англий-
ската църкви. Отъ световнитѣ
учреждения засжжана е интер-
националната търговска камара,
както и интернационалния ас-
трономически институтъ.

Новия календаръ ще трѣбва
да влѣве въ сила за 1930 год.
Годината ще се дѣли на 13 ме-
сеца, съ сжщитѣ имена, както

и до сега, само че тринадесети-
ятъ месецъ ще се смѣсти, съ
ново име, помежду юни и юли.
Всѣки месецъ ще има по 28 дни,
а годината 364 дни. Началото
на годината, като „Нова годи-
на“, ще е денъ безъ дата —
общъ интернационаленъ праз-
никъ — който ще се пада на
1 априлъ. Подиръ „новата го-
дина“ ще иде 1 априлъ, който
ще се пада въ срѣда и тогава ще
се пресмѣта по седмици. Месеца
ще има точно четири недѣли,
а недѣлата ще се пада всѣки
месецъ въ сжщата дата, както
и другитѣ дни. Така всички
недѣлни дни ще се падатъ на
5, 12, 19 и 29 то числа, четвър-
титѣ на 2, 9, 16 и 23 то чис-
ла и т. н. Всѣчки религиозни
и официални правдини ще се
падатъ въ недѣлнитѣ дни.

Както се смѣта и отъ всички
вижда, съ тая промѣна, ще има
да се даде единъ по-голѣмъ на-
предѣкъ особено въ стопан-
скитѣ животъ.

КНИЖНИНА.

„Модерна Доманина“ месечно
списание препоръчано отъ Ми-
нистерството на Просвѣтата и
тона на Труда, редакторъ Ан.
Митева бивша сътрудница на
„Mode und Heim“, въ Берлинъ.
Съдържа: Модели за дамски и
детски дрехи, бельо, филети,
апликаци, изящни бродерии,
дантели въ кърпички, платени
мотиви и дантели и дѣтски бро-
дерии. Една истина — азъ от-
говоръ на писаното въ „Еко-
номия и Доманство“, Тайната
на щастieto отъ К. Квекчиевъ,
Четиритѣ температура, Мийни
учете депата си отъ малки на
доманство, Срѣдства противъ
ухапване отъ насекоми, Ван-
душни и слънчеви бани, При-
тически съвети, Консервиране
равни зававати и музичнони
рецепти. Списанието е придру-
жено съ две безплатни прибав-
ки, които съдържатъ 17 кройки
въ естествена величина за дам-
ски и детски дрехи и много мо-
дели за филети и бродерии.

Абонаментъ за година 150 лв.
платями и на 3 платъ. Редакция
София, Гурко 12.

Препоръчваме тоя списание
на всѣка българка.

Чуждестранни жития тържища.

(Цени за бушелъ съ центи:
бушелъ пшеница 27-2 кгр.; бу-
шелъ кукурузъ 25 кгр.; 1 центъ
139 стотинки).

НЮЙОРКЪ

Пшеница:
Mixed Durum loco 2 — cts 158-25
Northern Manitoba № 1 . 172-25
Har d' Wint loco № 2 . 157-25
Red Winter loco № 2 . 149-75
Кукурузъ Mixed Western
№ 2 cts 98-375
Ржжъ loco ва маса № 2 . 115-25
Ечмикъ American
Maiting . 75-00

Пристиганя пшеница въ при-
станище Pacific 3,996,000, въ
Atlantike 900,000 бушела.

Износъ пшеница (нацѣло)
2,000 буш.

Пристигане кукурузъ въ Pa-
cific 50,000, въ Atlant. 21,000.

ЧИКАГО.

Пшеница Hard Winter
№ 2 cts 138-50
Кукурузъ loco № 7 Mixed
cts 85-50

ST. LOUIS.

Пшеница Red Winter
loco № 2 cts 137-50

MINEAPOLIS.

Пшеница loco № 1 cts 157-1/2.
На американскитѣ тържища
на 2 и 3 августъ пшеницата
почна да клони къмъ понижение.

ТЪРЖИЩАТА

ва съвмежа, ламука, кафе, за-
харъ и маучукъ.

ДУЛУТЪ.

Съме ленеено, септември cts 248, октомври 249.

ТОЛЕДО.

Съме дътелинено loco 17.75, октомври 20 cts.

НЮИОРКЪ.

Кафе loco тенденция слабо. Rio № 7 loco 19 1/4 Santos № 1 loco 21 3/8 Продадени торби 21,000.

Терминна продажба: 1926 1927

Септември 17 66 Януари 16 80 Декември 16 65 Мартъ 15 98 Май 15 55 Юли 15 26

НЮИОРКЪ.

Захаръ, тенденция постоянна 1926 1927

Септември 2 42 - 2 42 Януари 2 62 - 2 62 Декември 2 58 - 2 59 Мартъ 2 66

Май 2 74 Юли 2 83 Центрофуженъ 4 21

Какао тенденция твърда: Септември 11 30, Декември 10 35, февруари 19 20.

НЮИОРКЪ.

Памукъ Американски Midling loco 19 20 Масло памучно loco 14 00

Каучукъ 2 p. m. Plantation 1st latex 38 3/4 2 p. m. Smoked Ribbed sliet 38 1/4

Каучукъ чистъ Up. River 37 3/4 Shellac T. N. loco 27 00

По тия цени, сж заключени сдѣлки.

ХРОНИКА

При едно непредвидено и неотказвано усложнение на вълнването ни, ние се чувстваме неспособни да уреждаме редовно изданието си. Но върваме, че съ истинието на мъртвия сезонъ и ние ще бждемъ въ състояние да станемъ редовни.

Отъ редакцията.

Имаше страхове, че кривата и постоянно промѣнящата се температура въ атмосферата — ту на дъждове и влага, ту на силни горещини, ту на ветрове и студове — ще възпрепятствуватъ на външни посетители за лѣтуване и морелечение въ курорта „Варна“ и „Св. Константинъ“, но тия страхове и предположения не се сбдвнаха. Въ Варна и „Св. Константинъ“, отъ къмъ половината на юлий, непрекъснато пребиваващитѣ посетители не сж се намалили въ по-малко отъ 10—11,000 души. Тоя фактъ говори, че Варна не е изоставена отъ сждбата си. Нейнитѣ добри хора нека направятъ още малко по голѣми усилия и нека дадатъ припадциитѣ ѝ се жертви за подобрене благоустройството и хигиената ѝ и за окрасата ѝ, и тя ще има минимумъ, 1/2 милиардъ лева доходъ при най-тежкитѣ врѣмена и при най-тежкитѣ кризи.

Презъ денесъ въ с. Махалата (Плѣвенско) се произведе плебисцитъ за комасацията на земята, който стана въ полва на комасацията. Тия дни ще се произведе плебисцитъ за сждото въ село Пелишатъ (сжщо плѣвенско). Въ полва на комасацията се е говорело почти отъ целото население на Пелишатъ. Съвнанието за модернизиранието на земледѣлнито и селското стопанство расте въ всички ширини на Плѣвенския окръгъ.

Знае се, че ж.пжтнитѣ станции издаватъ билети за обикновени пътувания и за пътуване до курортнитѣ мѣста (въ последнитѣ сж определено намаление 50%). Тѣхъ отъ път-

ниците, които пътуватъ до курортнитѣ мѣста, следователно, сж намалени цени, при явяването си по гшетата на ж.пжтнитѣ станции да се снабдятъ съ билети, сж задължени да обявяватъ на чиновника, че пътуватъ за курортъ и да наискватъ отъ него да прави надлежната белѣжка. Иначе подобни билети нище се признаватъ за валидни за завръщането и пътницитѣ ще плащатъ пълна стойностъ за обратното пътуване, а билета за отплате неще важи.

Презъ мѣсецъ октомври т. г. сж съдѣйствието на Търновския окр. съветъ и на министертвата на земледѣлнито и търговията, въ гр. В. Търново ще се уреди и открие голѣма изложба на житни, фуражни, маслобоини и зеленчукови семена. Инициаторитѣ полагаатъ усиленни старания да направятъ изложбата пълна и интересна за всички посетители.

Въ свързка съ състоянитѣ се неотдавна конференция съ Варна и Бургасъ, на които бжде вето решение да се построятъ въ тия пристанища два голѣми елеваторя-антреповити, сега въ Интернационалната банка се приготвяватъ необходимитѣ планове и построятъ ще бжде почната веднага. Антреповититѣ ще бждатъ построени съ срѣдствата на Интернационалната банка, подъ чието управление и експлоатация тѣ ще бждатъ. Въ тѣхъ два антреповита ще се складиратъ предимно стокитѣ на българскитѣ износители, главно, на храни. Банката ще приема стокитѣ въ антреповититѣ, срещу което ще дава на износителятѣ гарантни кредити.

Пресметнато е, че пострадалитѣ отъ градушка общини надвишаватъ 100 общини. И следущитѣ се вреди и загуби възлизатъ надъ 240 милиона, въ тѣжестъ да ги обезвреди държавата. Пострадалитѣ общини, предимно, сж въ северо-западна и юго-источна България. По декари убититѣ мѣста сж изчислени надъ 800 хиляди декара.

Драго имѣ да съобщимъ, че много преживелия български индустриалецъ отъ Габрово, г. Иванъ х. Беровъ на 8 того преживѣ радоста отъ венчавката на последната му дъщеря Елена съ нашия съгражданинъ търговецъ манифактуристъ отъ фирмата Братя Генови, г-нъ Константинъ Бр. Геновъ. Отпращаваме честитката си за радостта на стария ветеранъ индустриалецъ — баща и тѣтжъ, и на младата двойка отъ всичката си душа и сърдце.

Разгѣната на ратификациитѣ на договора за приятелство съ Турция е станало въ Ангора. Договора влва въ сила отъ 17 того, а конвенцията за установяване — на 2 септември т. г., съгласно текста на договора и конвенцията. Последната е сключена за срокъ отъ 4 години.

На 3 того Главния Директоръ на жѣлѣзницитѣ г. Ва. Каракашевъ отправува своята 25 годишнина на непрекъсната служба по сждото ведомство. Г-нъ Каракашевъ е почналъ кариерата си отъ простъ огняръ съ 50 лева мѣсечно. Трудитѣ, умѣлото и честното изпълнение на службитѣ, които е заемалъ, способноститѣ дарованията му като организаторъ и изпълнител на службитѣ, които му сж възлагани, го изнесѣха на най-високото стѣпало на кариерата и служебната иерархия. Рѣдки сж държавнитѣ служители съ служебната похвална отставка, каквато е получавалъ и следва да получи г. Каракашевъ. Щастлива ще е България, ако всички нейни

държавни служители служатъ безукоризнено и похвално като г. Каракашева. Отъ сърдце поздравяваме юбиляра.

Инициативитѣ законъ се премахна. Наемодавци и наематели сж оставени на стария редъ на наемодаване и наемване. Върванията, че въ тоя преходъ отъ една режимъ въ други могатъ да станатъ печална инциденти, до сега, излѣзѣха неправдни. До сега нито единъ инцидентъ. Наемателитѣ не могатъ да стоятъ насилва въ ваетитѣ си здания и наливатъ самоволно. Но и наемодателитѣ не смеятъ да изпѣждатъ наемателитѣ си и при заваренитѣ положения ги търпятъ, защото паричната криза не позволява да се търсятъ ония чрезмѣрни наеми, каквито се плащатъ преди години 2—3. И кютатъ.

Варненската търговска камара, по единъ частенъ редъ е сондирала мѣстнитѣ индустриалци

какво участие би могли да взематъ въ солунската изложба и е констатирала особена готовностъ — отъ брашнаритѣ най-много — да взематъ живо участие съ излагане на български произведения и да засилитъ връзкитѣ си съ грѣцкия пазаръ.

За водоснабдяването на безводнитѣ мѣста въ Кеманларска и Шуменска околии (Дели-Орманя) е внесенъ въ Народното събрание законопроектъ отъ министра на вътрешнитѣ работи. За цѣлта се създаватъ две строителни групи — въ Шуменъ и Русе — подъ контрола и съдѣйствието на окръжнитѣ съвети.

Председателя на Варн. Търговска камара г. К. Геновъ и секретара при сждата камара г. Грековъ на 7 того предприеха една служебна обиколка въ района на камарата съ цѣлъ г. секретара да бжде представенъ

на г. г. търговцитѣ, индустриалцитѣ и занаятчитѣ и той, да се опознае съ търговско-промишленитѣ центрове поотблизо. Освенъ това лично да се обяснятъ полнитѣ предъ индустриалцитѣ и производителитѣ и да се провѣгитира внимателно участие въ солунската изложба — панашръ.

Министра на финанситѣ г. Молловъ се завърна отъ странство и направилъ своя докладъ по вървежа на преговоритѣ за безжанския заемъ. Следъ като се наработиха, върѣ основа на тоя докладъ, директивитѣ, които му се дадѣха отъ правителството, г. Молловъ взима пъкъ въ странство да оформи условията за заемъ и да осигури получаването на аванса отъ 400 хиляди англ. лири, които ще послужатъ за обявяване безанцитѣ презъ наотживащата зима.

Печ. Д. Тодоровъ пар. № 157

Търговско Акционерно Дружество „КРИСПИНЪ & С-о“ — Варна.

Покана

Управителния Съветъ на Търговско Акционерно Дружество „Криспинъ & Со“ съгласно чл. чл. 17 и 23 отъ Дружественния Уставъ и протоколното му решение отъ 5 Августъ т. г. поканва г. г. акционеритѣ на сждото да присѣтствуватъ на второто му редовно общо годишно събрание, което ще се състои на 22 Августъ т. г. 9. часа преди обедъ въ помѣщенieto на Дружеството въ гр. Варна (ул. „Девня“ въ зданието на Банка за Народенъ Кредитъ) при следния

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

- 1. Изслушване и одобряване докладитѣ на Управителния и Провѣрителния Съвети, приемане годишната равномѣтка и смѣтката „Загуби & Печалби“ и освобождаване отъ отговорностъ членовѣтѣ на сждитѣ съвети за дейността имъ презъ изтеклото годишно упражнение.
2. Взимане рѣшение за разпрѣделение остатѣка печалбата съгласно чл. 25 отъ Устава.
3. Избирание нови членове на Провѣрителния Съветъ и
4. Разни.

Депозиранието на акциитѣ за правоучастие на това събрание трѣбва да стане въ Дружествената канцелария въ гр. Варна най късно три дни преди датата на заседанието, т. е. до 19 Августъ т. г. 17 часа. Ако събранието не се състои на опредѣления денъ по неизвяване на достатъчно число акционери, то се отлага за следущия недѣленъ денъ (29 Августъ т. г.) при сждия дневенъ редъ, въ сждото врѣме и мѣсто, безъ особена за тая цѣлъ покана, като срока за депозирание акциитѣ се продължава до 26 с. м. 17 часа и се счита законно каквото и да било числото на присѣтствующитѣ акционери, както и каквато частъ да се представява отъ тѣхъ капиталъ. (чл. 18 отъ Устава).

гр. Варна. 10. Августъ 1916 г.

Отъ Управителния Съветъ.

Годишна равномѣтка

на Търгов. Акц. Дво „КРИСПИНЪ & С-о“ — Варна съставена на 30 Юний 1926 год.

Table with 2 columns: АКТИВЪ and ПАСИВЪ. Rows include Cash, Loans, Port, etc. Total assets 12007531 65, total liabilities 12007531 65.

Печалби & Загуби

на 30 Юний 1926 год.

Table with 2 columns: АКТИВЪ and ПАСИВЪ. Rows include Expenses, Reserves, etc. Total assets 6040862 40, total liabilities 6040862 40.

Счетоводителъ: Хр Христовъ.

Контр. съветъ: Давидъ Папо, Момѣзъ Басанъ, Авраамъ Калевъ.

Докладъ

на Провѣрителния Съветъ на Търговско Акционерно Дружество „КРИСПИНЪ & С-о“ до второто годишно събрание на г. г. акционеритѣ.

Господа Акционери,

Съгласно постановленията на чл. чл. 202 и 207 отъ Търговския Законъ и тия на чл. 15 отъ Устава на Дружеството, имаме честь да Ви извѣимъ, че провѣрихме операциятѣ и книгитѣ на Дружеството ни за изтеклото годишно упражнение отъ 1 Януарий 1924 год. до 30 Юний 1926 г., които намѣрихме за правилно водени, както и съставенитѣ на 30 Юний 1926 година смѣтки „Равномѣтка“ и „Печалби и Загуби“, които сж вѣрно ввлечени отъ дружественитѣ книги. Ето защо ние Ви молимъ да приемете тия дѣ смѣтки тъй както Ви сж представени и да освободитѣ отъ отговорностъ, както ние, така и членовѣтѣ на Управителния Съветъ за дейността имъ въ дружественитѣ дѣла презъ изтеклото годишно упражнение отъ 1 Януарий 1926 г. до 30 Юний 1926 година.

гр. Варна, 10 Августъ 1926 г.

Провѣрителитѣ Съветъ:

Давидъ Папо, Момѣзъ Басанъ, Авраамъ Калевъ.